

LT Bílkovice 2011 tak, jak ho zažili Mladší UFOuni

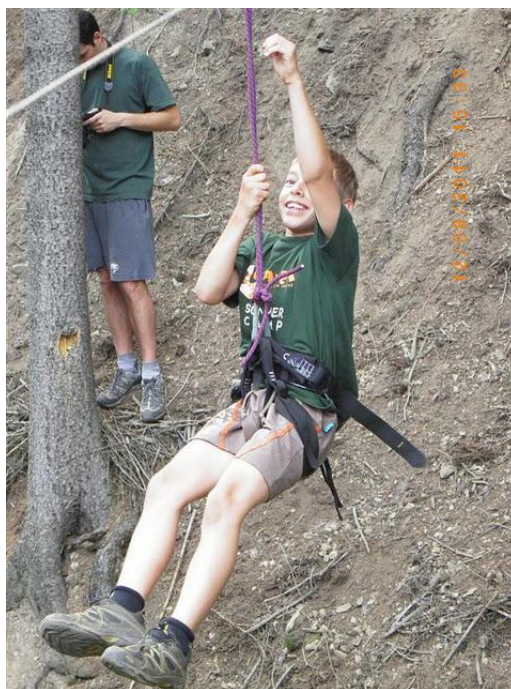
Tak jako každý rok, prostřední dva týdny srpna se nesly ve znamení letního UFOtábora, tradičního vyvrcholení každoroční sezóny. Tedy samozřejmě jen pro ty, kteří se rozhodli s námi jet, takže velké díky čtveřici Fíla, Šíma, Matěj, Míla a informace pro ostatní, letos tábor bude zas, pokud budete právě VY! Bez účastníků to nejde a Starší už nejspíš nebudou, takže prostě pojed'te, s vámi to bude super a bez vás to asi nebude vůbec! Sešli jsme se tedy na Opatově i s bagáží a po naložení našich dvoukolých miláčků na vozík jsme nasedli do vozidla, které nás vezlo až do Bílkovic. Ještě nezapomenout zamávat rodičům a... tábor je tady! V tomto nultém dni jsme si dokázali vybalit a připomenout si, kde co je. Správně, latrina je až za potokem, zapamatovat si. Další den už tábor mohl skutečně začít naplno.

Letos, tak jako každý rok, jsme po příjezdu do Bílkovic začali pracovat na nezbytné zásobě dřeva, ale jelikož jsme šikovní UFOuni, tuto neoblíbenou činnost jsme brzy překonali a mohli jsme se vrhnout na hry, které jsou o poznání záživnější. A co by bylo podstatnější než celotáborovka?

Ta se nesla ve znamení televizních společností. Z Mladších UFOunů se najednou stala jedna komerční televizní společnost s názvem Fajn Bezva TV (FBTV) a z jejich vedoucích televize veřejnoprávní BTV [čti BíTýVý]. Cílem hry bylo za pomoci vysílání nových filmů a seriálů získat co nejvíce hlasů v soutěži BýBý 2011. Vše probíhalo tak, že děti měly možnost v různých hrách a soutěžích získat peníze – Bílkovické Oskary, za něž si pak mohly nakoupit v dražbě různé filmy a seriály, které potom vysílaly. Nutno říct, že FBTV se na televizní scéně rychle rozkookala a začala BTV mohutně drtit. Soutěžilo se však i mezi jednotlivci, neboť druhou kategorií v této soutěži byla Nejpopulárnější osobnost. Zde se daly získat body například za bodování pořádku (občas spíše mistrovského nepořádku) ve stanech, za hry pro jednotlivce i při mnoha jiných příležitostech.

Letošní rok jsme se rozhodli udělat některé hry trochu jinak než doposud, takže se na táboře objevily jak hry starší a osvědčené, tak hry zbrusu nové, které předtím nikdo nehrál. Mladší i Starší UFOuni začasté spojovali síly, aby vznikly větší a zábavnější hry. Jelikož se tento rok celotáborová hra týkala světa filmů, seriálů a všech dalších televizních výdobytků, mohli jsme si zahrát hry, které nám na obrazovce přijdou jen jako nafilmovaná sranda, či dokonce stupidní show. No netoužili jste si nikdy vyzkoušet, jaké to může být, když se snažíte přeručkovat přes kaňonek na laně za nezastavitelného tikání stopek, které říká "honem, honem!"; A tak jsme mezi hrami mohli najít pestrou škálu dobrodružství od dobývání Takeshiho hradu na kopci (na rozdíl od většiny televizních dílů tentokrát BYL dobyt, a to nejen díky zradě mezi obránci), až po detektivku, kdy jsme v noci sháněli co nejšťavnatější a nejúplnější reportáž o dvou vraždách v bílkovickém polesí. Opět se nám televizní vzor nepodařilo dodržet přesně, vrahem totiž nebyl zahradník. Tentokrát to byl dřevorubec (ale skutečně ne Vojta „Dřevorubec“ ze Starších!).

A co bychom to byli za tábor, kdy bychom zůstali

celou dobu jen u televize, a proto jsme program prokládali sportem, ať už byl třeba v podobě cyklovýletů započítán do celotáborové hry anebo jen tak pro radost, například ve formě koupání.

První z cyklovýletů letošního tábora zamířil na známou horu Blaník. Každý správný UFOun, který byl na táboře, by si měl tuto cestu zažít, i kdyby jen proto, že na vrchol vede obtížná kamenitá cesta. Kdo se dostane na vrchol s kolem, ať už jakýmkoli způsobem, je machr. Cílem tohoto výletu bylo nainstalovat moderní vysílač, který umožňuje vysílat signál jakékoli televize (v našem případě tedy Fajn bezva TV) po celé naší republice. Nejdříve bylo potřeba se dostat do výchozího bodu trasy, Louňovic pod Blaníkem. Cesta tam nám netrvala nijak dlouho, jelikož jsme však vyráželi celkem pozdě kvůli technickým problémům, dorazili jsme do Louňovic až v čase oběda. Tam jsme se definitivně rozhodli, že výzvu přijímáme a vrchol zdoláme! Po lehkém obědě jsme vystartovali. Jakmile se kopec začal zvedat, nadšení opadlo. Zdál se být nekonečný, ale nakonec to všichni hrdinsky zvládli. Po lehké pauzičce začala instalace vysílače, která spočívala ve vyluštění pár šifer. I to jsme dokázali a pak už hurá dolů! Po dlouhém technickém sjezdu, který zvládli díky svým skvělým bikerským schopnostem všichni, jsme už pádili zpět do tábora, kde na nás čekala večeře. Ale to neznamená, že jsme si cestu neužili, spíše naopak. Času jsme měli dost, takže jsme se ještě stihli stavět ve Vlašimi na nanuka.

Na druhý výlet jsme vyrazili směr Benešov. Zajímavé na tomto výletě bylo, že poprvé nejeli vpředu vedoucí, nýbrž děti. Ano, svěřili jsme jim ten nejdůležitější úkol, navigovat a určovat trasu. Nejprve jsme vyrazili na sever, směrem na Litichovice, kde nás čekala první indicie. Ta nás vedla dále na sever. A tu nás trkla myšlenka, proč jezdit po silnici, když lesem vede přímá cesta skoro až do Benešova? Vyrazili jsme tedy po pěkné lesní cestě, jež se záhy ztratila a my jsme nevěděli kudy kam. Bylo potřeba, aby navigaci převzali zase vedoucí. Těm se sice podařilo najít trasu, která vedla z labyrintu mezi poli a lesy, ale šlo o dosti kamenitý sjezd, který se bohužel neobešel bez malých pádů nejen mezi dětmi. Naštěstí se nikomu nic nestalo a mohli jsme přenechat vedení zase dětem a pokračovat v jízdě. U další indicie jsme si dali lehkou sváčku a namířili si to přímo do Benešova. Jelo se nám úplně v pohodě a mysleli jsme si, že už nám ten den nic nezkaží, jenže sotva jsme v Benešově začali obědovat, zatahlo se a seshora se sneslo několik kapek. Provedli jsme strategický přesun pod střechu u Billy a už se to táhlo, celý den slejvák. Všude bylo úplně černo a my jsme nevěděli, co dál. Jedli jsme, hráli různé hry a povídali jsme si. Pro zábavu jsme hráli i hry s mapou, jenže s výletem to vypadalo bledě. Když už bylo pozdní odpoledne, rozhodli jsme se i přes déšť vyrazit do tábora. Naštěstí pro nás asi tak v půli cesty přestalo pršet, ale stejně jsme do tábora přijeli úplně promočení. I přes tuto nepříznivou událost se všem výlet líbil a všichni byli nadšení, že cestu zpět zvládli

a možná ještě více, že ve stanech měli suché oblečení!

Nechyběly ani hry na přírodní schopnosti, jako třeba splnutí s okolním lesem, nebo schopnost postarat se o oheň, který je jedním z důležitých pomocníků při pobytu v přírodě. To pro ty, kterým by snad mohly chybět robinsonády, akční filmy nebo Kluci v akci.

Vyvrcholením letošního tábora byl již tradiční puták. Tentokrát jsme měli jasný úkol, a to obnovit vysílání naší FBTV, protože ho lump Carlos zablokoval. Naše dlouhá cesta začala

již ve čtvrtek ráno po budíčku, kdy jsme si začali balit. Nafasovali jsme balíčky a vydali se na cestu. Naše první stopy vedly po zelené a brzy nás čekala snídaně. Posilnili jsme se a pokračovali do Postupic. Cestou jsme dostávali různé indicie, kde je rušička a hlavně Carlos. Ten se chytře pojišťoval, že ho nikdo nenajde. Ti, kdo nám dávali kousky mapy v obálkách (podle nich jsme se dozvěděli, kam máme jít dál), zpravidla nic ani netušili. Už se blížil večer, když jsme se objevili v Pozově a tam jsme se dozvěděli, že v prvním lese budeme spát. Po setkání a dohodě s místním hajným jsme si postavili přístřešky a šli spát. Ráno jsme vstali a vydali jsme se na další cestu k vysílači s rušičkou. Cestou se ve skupince objevily zdravotní potíže, dva členové záchranného týmu museli hledání vysílače vzdát. Po obědě nás chytla pěkná bouřka, ale ani ta hrdinnou polovinu výpravy bez zdravotních potíží zastavit nedokázala. Po několika kilometrech jsme tedy došli do Bílkovic, kde jsme vysílač odblokovali... a zachránili naši TV stanici. K večeru jsme došli do tábora, kde nás po cca 30 Km čekala výborná večeře. ☺

Puťák zajistil i hlavní přiděl osobních bodů, takže velmi těsně, jen o 96 hlasů, zvítězil Fila nad Mílou a získal tak krásné první místo s 3922 hlasy. V hodnocení televizních společností pak Fajn Bezva TV porazila naši veřejnoprávní BTV rozdílem několika tříd, takže se její představitelé mohli radovat ze zaslouženého úspěchu u závěrečného ohně s vyhlásováním všichni.

Zbývalo už jen tábor složit, aby se v něm přes zimu neusídlila divá zvěř či ještě divější lumpové nebo si někdo nepořídil například pár hezkých skoro nových podsadových stanů, které přece jen budeme ještě potřebovat my.

I přes lehce deštivé počasí, které nám občas kazilo náladu a program, lze prohlásit náš tábor za povedený, a proto se už můžeme (můžete) těšit na další.

Osoby a obsazení:

Mladší UFOuni: Fíla Kašpar, Matěj Kusý, Šimon Kučera, Míla Valena

Starší UFOuni: Petr „Peťulix/Px“ Fatka, Martin Jermář, Adam Kašpar, Honza „Chobot“ Klauza, Martin „Kost'ák“ Kostohryz, Vojta „Dřevorubec“ Rubeš

Vedoucí: Vojta Císař, Dafča Fatka, Peťa Franková, Jarda Hejný, Zuzka Hrabětová, Myšák Janda, Dominik Krejčík, Jirka „KUKI“ Kukačka, Petr „Kuki“ Kukačka, Ota Makeš, Honza „Severka“ Severyn, Petr „Peter'S“ Severyn, Filip Šenk

Návštěvy: Spousta. Děkujeme a omlouváme se za chybějící jména.

Děkujeme, přijed'te příště zas. Vaši Vedoucí.